

ΠΑΒ

23

7/8/2018

**Σταύρος Ελ. Καλογιάννης
Βουλευτής Ιωαννίνων
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Iωάννινα, 30.07.2019

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Κυρία Υπουργέ,

Καταθέτω υπόμνημα της Πρωτοβουλίας Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. των ελληνικών Α.Ε.Ι. με δίκαιο αίτημα την εξέλιξη των Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. στη Βαθμίδα του Λέκτορα και παρακαλώ για τις ενέργειές σας.

Ο Βουλευτής

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

Συνημμένα έγγραφα: Ένα (1)

Αξιότιμε κ. Βουλευτά, αγαπητέ κ. Καλογιάννη,

Εκ μέρους της **Πρωτοβουλίας Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π.** των ελληνικών Α.Ε.Ι., αφού σας ευχηθούμε καλή θητεία, σας καταθέτουμε το αίτημά μας για την εξέλιξη των Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. Συγκεκριμένα, είναι αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα ότι εδώ και χρόνια οι διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. προσφέρουν **στο ελληνικό Πανεπιστήμιο ό,τι οι παλαιοί μόνιμοι λέκτορες**. Τούτο συμβαίνει τόσο διότι το προβλέπει με σαφήνεια ο νομοθέτης όσο και εξαιτίας των τρεχουσών και επειγουσών αναγκών των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Ωστόσο, αποτελεί μια σοβαρή ακαδημαϊκή ασυμμετρία το γεγονός πως τα μέλη Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. δεν διαθέτουν έναν αντίστοιχο τίτλο (εν τω προκειμένω, τον τίτλο του λέκτορα) που να τους παρέχει εσωτερική και διεθνή αναγνώριση, σε ακαδημαϊκό επίπεδο. Συγκεκριμένα θέτουμε υπόψη σας πως η Ελληνική πολιτεία, μέσω των νομοθετημάτων της, όσο και τα ίδια τα πανεπιστήμια, αναθέτουν εδώ και χρόνια στους Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π., κατόχους διδακτορικού:

1. την αυτόνομη διδασκαλία μαθημάτων,
2. την επίβλεψη ή τη συμμετοχή τους σε επιτροπές πτυχιακών /μεταπτυχιακών εργασιών,
3. την κύρια ευθύνη σε ερευνητικά προγράμματα (Επιστημονικά Υπεύθυνοι),
4. τη δυνατότητα διαρκεύς έρευνας, γεγονός αναγκαίο για πανεπιστημιακούς διδασκάλους.

Κατά συνέπεια, στα πανεπιστήμια ορίζονται καθήκοντα που αντιστοιχούν επακριβώς σε εκείνα των μελών Δ.Ε.Π., χωρίς όμως να υπάρχει α) η αναγνώριση του τίτλου των Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. τουλάχιστον ως λεκτόρων, και β) η δυνατότητα εξέλιξής τους. Τα παραπάνω είναι πρακτικές που δεν παρατηρούνται σε καμία από τις χώρες του Δυτικού Κόσμου. Οι διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π./Ε.Ε.Π. αποτελούν, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, επιστήμονες με διεθνές κύρος και εμβέλεια, με αναγνωρισμένες δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, με συμμετοχές σε διεθνή συνέδρια, με βιβλία και επιστημονικές μονογραφίες, με μεταδιδακτορικές έρευνες, υποτροφίες, κ.ά. Παρόλα αυτά, αντιμετωπίζονται και από την Πολιτεία και από τα μέλη Δ.Ε.Π. ως διδακτικό προσωπικό β' κατηγορίας, καθώς δεν τους παρέχεται η δυνατότητα εξέλιξης. Συνθήκη που αποβαίνει μεν ανασταλτική σε κάθε περιθώριο προόδου των Πανεπιστημίων, όπως και σε κάθε διεύρυνση επ' αριστεία, αλλά παραγωγική ως προς ένα επώδυνο εσωτερικό Brain Drain, εφόσον ένα εξαιρετικό σε ποιότητα επιστημονικό προσωπικό παραμένει εγκλωβισμένο σε θέσεις χωρίς εξέλιξη (δηλαδή πρακτικά χωρίς τη δυνατότητα να προσφέρει ακόμα παραπάνω), ενόσω η διδασκαλία και έρευνα στην τριτοβάθμια συνεχίζονται απαιτητικά και σε διαρκώς αυξανομένους και υψηλούς ρυθμούς. Η Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π. αναγνωρίζοντας την πραγματικότητα αυτή, με

ανακοινώσεις της προσφάτως έχει υποστηρίξει μετ' επιτάσεως τη θέσπιση της δυνατότητας ακαδημαϊκής εξέλιξης των μελών Ε.ΔΙ.Π. σε θέσεις μέλους Δ.Ε.Π., δυνατότητα που ούτως ή άλλως απαντά σε μια έκδηλη ηθική και λογική αναγκαιότητα.

Επιπρόσθετα, δεν πρέπει να αγνοείται και το γεγονός ότι στις προκηρύξεις νέων θέσεων Δ.Ε.Π., και ενόψει της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, **τα μέλη Ε.ΔΙ.Π. δεν προτιμώνται και δεν εκλέγονται**, παρά τα (συχνότατα) κατά πολύ επικρατέστερα βιογραφικά τους, διότι τα Τμήματα επιθυμούν να προσθέσουν ένα επιπλέον μέλος στο μικρό αριθμητικά επιστημονικό προσωπικό τους. Τα στατιστικά στοιχεία των τελευταίων δέκα ετών, τα οποία βρίσκονται στο Υπουργείο, το μαρτυρούν περίτρανα. Τούτο πέραν μιας προφανούς ηθικής στρέβλωσης, αποτελεί συνάμα και μια **ιδιαίτερα έκδηλη άσκηση πολιτικής διακρίσεων** μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο, υπό την πρόφαση της άμεσης χρείας, η οποία καταστρατηγεί τους κόπους και τις πολύχρονες προσπάθειες επιστημόνων οι οποίοι επέλεξαν να παραμείνουν στη χώρα μας αντί να συρρεύσουν σε πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού.

Για την άρση της προαναφερθείσας στρέβλωσης, η οποία επιτείνεται από το γεγονός ότι οι πρώην καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι. (χωρίς διδακτορικό) έγιναν λέκτορες εφαρμογών και εφόσον αποκτήσουν διδακτορικό θα γίνουν λέκτορες, ενώ, την ίδια στιγμή, οι διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. παραμένουν στάσιμοι, παρακαλούμε θερμώς να λάβετε υπόψη σας την παρακάτω πρότασή μας: οι διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π. να δύνανται να αιτηθούν στο Τμήμα που ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα του ιδίου ή άλλου Πανεπιστημίου, την ένταξή τους σε θέση υπηρετούντος Λέκτορα είτε με το γνωστικό αντικείμενο που ήδη κατέχουν είτε προσδιορίζοντάς το στην αίτησή τους, κατόπιν διαπίστωσης των απαιτούμενων προσόντων τους από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος. Προτείνουμε δε, σε περίπτωση που διαπιστώνονται τα απαραίτητα προσόντα, να εντάσσονται στην αντίστοιχη θέση, με μεταφορά της θέσης, της πίστωσης και της μονιμότητάς τους και, κυρίως, με διασφάλιση της δυνατότητας εξέλιξης σε βαθμίδα μέλους Δ.Ε.Π., με ανοικτές διαδικασίες (δηλαδή μέσω αξιολόγησης).

Θυμίζουμε πως από τον ν. 4386/16, ήδη τα νέα μέλη Ε.ΔΙ.Π. έχουν μεταταγεί με τα προσόντα επίκουρου καθηγητή, και μάλιστα **με ανοικτή κρίση**, δηλονότι κατόπιν εισηγητικής έκθεσης των Τμημάτων τα οποία προέβησαν στην επιλογή τους επί τη βάσει των ακαδημαϊκών τους προσέντων και των ερευνητικών και διδακτικών τους επιτευγμάτων. Διασαφηνίζουμε πως ως απαιτούμενα προσόντα, στην παραπάνω περιγραφή, προτείνουμε να θεωρηθούν **διευρυμένα** τα προσόντα του λέκτορα σύμφωνα με το νομοθέτημα του 1982, κατά συνέπεια προτείνουμε πρακτικώς **τα προσόντα του επίκουρου καθηγητή** ως **τα ελάχιστα για τη μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης** των διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. σε λέκτορες με **δυνατότητα εξέλιξης**. Με άλλα λόγια, δεν προτείνουμε μια ακαδημαϊκή υποστολή αλλά, αντιθέτως, μια κατά το δίκαιο και κατά τον νου παροχή της δυνατότητας του «**απεγκλωβισμού**» ενός ικανότατου ερευνητικού και διδακτικού προσωπικού των Πανεπιστημίων μας.

Μία ρύθμιση που θα επιτρέπει στους διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. να εξελιχθούν στη βαθμίδα του Λέκτορα, θα καλύψει τα κενά των μελών Δ.Ε.Π., που ούτως ή άλλως, λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων του κράτους, δεν μπορούν να καλυφθούν με νέες προσλήψεις και θα ενισχύσει τα υποστελεχωμένα ελληνικά πανεπιστήμια που θα έχουν αξιοποιήσει, στο μέτρο του δυνατού, το παρόν διδακτικό και επιστημονικό τους προσωπικό. Επιπροσθέτως, θα αποκαταστήσει μια επίμονη αδικία των τελευταίων ετών, η οποία αποτελεί όνειδος έχοντας δημιουργήσει συνθήκες επιστημονικής αιχμαλωσίας για τους διδάκτορες Ε.ΔΙ.Π.. Το ζήτημα αυτό αποτελεί **άσκηση ρεαλισμού** για όλους τους εμπλεκόμενους: τα Α.Ε.Ι. έχουν ανάγκη από νέα μέλη Δ.Ε.Π., των οποίων, όμως, οι θέσεις δεν είναι εύκολο να καλυφθούν, εξαιτίας της αναλογίας προσλήψεων/συνταξιοδοτήσεων. Η εξέλιξη των διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π., στη βαθμίδα του λέκτορα (τα διδακτικά καθήκοντα του όποιου ήδη ασκούν, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία) και με ανοιχτή διαδικασία στις επόμενες βαθμίδες, θα λειτουργήσει **προς όφελος όλων και προς ζημία ουδενός**. Σε διαφορετική περίπτωση, όχι μόνο ένα μέρος των Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π. θα εργάζεται στην έρευνα και στην πανεπιστημιακή διδασκαλία, δηλαδή με πλήρη καθήκοντα μελών Δ.Ε.Π., χωρίς να έχει τη σύμμετρη δυνατότητα της θεσμικής αναγνώρισής του για το έργο που επιτελεί και της περαιτέρω δραστηριοποίησής του, αλλά και θα δημιουργείται ένα πραγματικό **κενό δικαίου** που τραυματίζει τη συνέχεια και τη συνοχή της πανεπιστημιακής παρουσίας στην Ελλάδα, προκαλώντας μια ανωμαλία η οποία αδυνατεί να συγκαλυφθεί, τόσο στην πατρίδα μας όσο και στό εξωτερικό.

Έχοντας συνοπτικώς θέσει τα παραπάνω υπόψη Σας, και κλείνοντας την παρούσα ενημέρωση, **ζητούμε από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να μας δώσει το δικαίωμα, να εκλεγούμε, εφόσον έχουμε τα τυπικά από το νόμο προσόντα, στη βαθμίδα του λέκτορα, με δεδομένο ότι έχει υπάρξει ήδη νομοθετική ρύθμιση για την εξέλιξη των καθηγητών εφαρμογών των Τ.Ε.Ι. σε λέκτορες με πολύ ευνοϊκότερους όρους σργκριτικά με τη δυνατότητα εξέλιξης, κατόπιν κρίσεως, που εμείς ζητούμε. Είναι ένα χρόνιο και δίκαιο αίτημα και πρέπει να ικανοποιηθεί...**

Παραμένουμε στη διάθεσή Σας για κάθε διευκρίνηση.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση,

Για την Πρωτοβουλία Διδακτόρων Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Ε.Π.

Δρ. Κάμτσιος Σπυρίδων, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. Πανεπιστημίου Ιωαννίνων,

Δρ. Κωνσταντίνος Γκαραβέλας, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. Πανεπιστημίου Ιωαννίνων,

Δρ. Παναγιωτης Ηλιόπουλος Μέλος Ε.ΔΙ.Π. Πανεπιστημίου Ιωαννίνων,

Δρ. Σταυρος Σταυρινίδης, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος (Πανεπιστημακό Κέντρο),

Δρ. Εμμανουήλ Χαλκιαδάκης, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. Πανεπιστημίου Κρήτης.